

**ORDEEL VAN DE LANDELIJKE KLACHTENCOMMISSIE
VOOR HET ALGEMEEN BIJZONDER ONDERWIJS
INZAKE KLACHT 10-15**

De Landelijke Klachtencommissie voor het algemeen bijzonder onderwijs (verder: de commissie) heeft bij brief van 19 juli 2010 een klacht ontvangen van mevrouw A., moeder van C. (12 jaar), leerling van school Y (de school) en de heer B., vader van C. (hierna te noemen: klagers).

De klacht, geregistreerd onder nummer 10-15, is gericht tegen de heer D., Voorzitter bestuur school Y (hierna te noemen aangeklaagde).

Procedure

De commissie die de klacht heeft behandeld, bestond uit Mr. C. Sjenitzer, voorzitter, Drs. A.J.M. van den Maagdenberg, lid en mevrouw A.M. Janbroers, lid.

Aangeklaagde is in de gelegenheid gesteld om zich schriftelijk te verweren en heeft bij brief van 22 september 2010 van die gelegenheid gebruik gemaakt. Op 17 november 2010 hebben klagers een schriftelijke reactie gegeven op het verweer.

Klagers en aangeklaagde zijn daarnaast in de gelegenheid gesteld om hun standpunten nader toe te lichten op een op 19 november 2010 te Utrecht gehouden besloten hoorzitting.

Klagers waren daarbij aanwezig. Aangeklaagde was aanwezig, vergezeld van mevrouw E. waarnemend directeur School Y.

Ontvankelijkheid

De school was ten tijde van de voorgevallen feiten en de indiening van de klacht aangesloten bij de commissie. De zoon van de klagers was ten tijde van het indienen van de klacht leerling van de school. De klacht wordt ontvankelijk verklaard.

Korte inhoud van de klacht

1. De school heeft de procedure met betrekking tot de schorsing onjuist toegepast.
2. School heeft, door te beslissen de leerling niet mee te laten gaan op het schoolkamp, de leerling onnodig sociaal-emotioneel beschadigd.
3. De communicatie van de school met ouders en leerling ten aanzien van het grensoverschrijdende gedrag van de leerling is niet goed verlopen waardoor de ouders belemmerd zijn in hun opvoedkundige taken.
4. De communicatie met betrekking tot de melding bij het Algemeen Meldpunt Kindermishandeling is niet goed verlopen.

Klagers geven aan dat de school de ouders nauwelijks en niet tijdig geïnformeerd heeft over de beslissing van de school de leerling niet mee te laten gaan op schoolkamp. Daarmee heeft de school de procedure met betrekking tot de schorsing onjuist toegepast. Op 24 juni 2010 hebben de ouders onverwachts een brief van de school ontvangen waarin staat dat de leerling 'wegens storend en bedreigend gedrag' niet mee kon gaan op schoolkamp. De ouders zijn niet in de gelegenheid gesteld zich te weren en aan waarheidsvinding te doen. De school stelt vier weken voor het einde van het schooljaar van groep 8 handelingsverlegen te zijn geworden met betrekking tot het gedrag van de zoon. Klagers vinden dit niet te begrijpen omdat er nauwelijks in deze laatste periode van dit schooljaar lesgegeven wordt. School heeft volgens klagers de beslissing tot schorsing genomen zonder zich juist te laten informeren. Klagers hebben geen kans gekregen met een oplossing te komen en daarmee invloed uit te oefenen op de schorsingsmaatregel. Klagers menen dat de school onterecht in haar verweer de onderzoeksresultaten van C. gebruikt om de schorsing te rechtvaardigen. Klagers merken verder op dat de school, door te beslissen dat de leerling niet mee kon gaan op het schoolkamp, de leerling onnodig sociaal-emotioneel heeft beschadigd. Dit kwam onder andere doordat C. bij de voorbereidingen van het schoolkamp aanwezig moest zijn van de leerkracht en zodoende geconfronteerd werd met alles wat hij aan 'leuks' moest missen. Dit is volgens klagers onjuist, onverstandig, ondoordacht, onevenwichtig en onrechtvaardig.

Er is sprake geweest van slechte communicatie van de school richting ouders en leerling ten aanzien van het grensoverschrijdende gedrag van C. Hierdoor zijn de ouders belemmerd in hun opvoedkundige taken. Klagers zijn niet rechtstreeks geïnformeerd over het ontoelaatbare gedrag van de zoon wat volgens klagers wel had moeten. Op de wekelijkse maandagmiddag oudergesprekken met de klassedocent is ook geen melding gemaakt van het gedrag van de zoon

in tegenstelling tot wat de school beweert. Er zijn in ieder geval geen gespreksverslagen van. Ouders lichten in hun brief van 17 november 2010 toe dat zij regelmatig de school hebben geïnformeerd over de voortgang van het lopende psychologisch onderzoek bij het RMPI en toch is besloten de leerling te schorsen.

In de brief van de school gedateerd op 6 juli 2010, door klagers ontvangen op 15 juli 2010, meldt de school dat C. seksueel ongepaste uitlatingen heeft gedaan. De school heeft dientengevolge besloten dat er een melding gedaan wordt bij het Algemeen Meldpunt Kindermishandeling omdat de school de verantwoordelijkheid voor het welzijn van C. niet meer wil dragen. De school zegt in deze brief de leerling met zijn gedrag geconfronteerd te hebben maar daar is geen schriftelijk verslag van. Hierdoor kunnen klagers niet meer nagaan onder welke omstandigheden de zoon dergelijke uitlatingen zou hebben gedaan. Klagers betreuren het dan ook dat inhoud van de brief, gedateerd 6 juli 2010, nooit met de ouders van tevoren is besproken en ze distantiëren zich volledig van deze beschuldigingen. Doordat klagers niet, of te laat zijn geïnformeerd heeft de klassedocent het negatieve gedrag in de klas laten ontaarden en zijn klagers belemmerd in hun opvoedkundige taak.

Op 15 juli 2010 hebben klagers een brief van de school ontvangen, gedateerd 6 juli 2010, dat de school een melding heeft gedaan bij het Algemeen Meldpunt Kindermishandeling betreffende hun zoon C. Klagers vinden dat te meer onbegrijpelijk omdat in een eerdere brief van de school, gedateerd 27 juni 2010 (9 dagen voor de brief van 6 juli 2010!), wordt aangegeven dat er geen redenen waren om een melding te doen bij datzelfde AMK omdat de ouders hadden ingestemd met een onderzoekstraject naar het gedrag van C. De inhoud van deze brief is nooit met klagers besproken.

Verweer

Aangeklaagde geeft aan dat in de periode voorgaande aan het schoolkamp wederom sprake was van onaanvaardbaar grensoverschrijdend gedrag van de leerling ten aanzien van klasgenoten. Volgens aangeklaagde zijn zowel de ouders als de leerling hiervan op de hoogte gebracht door de leerkracht. De leerling had zijn misdragingen toegegeven volgens aangeklaagde. De school heeft hierna C. gewaarschuwd dat zijn gedrag moest verbeteren; anders zou hij niet mee mogen op het schoolkamp. Aangeklaagde stelt dat op schoolniveau besloten is de leerling niet mee te nemen op schoolkamp omwille van de veiligheid en het welzijn van de medeleerlingen. In de brief van 27 juni 2010 geeft aangeklaagde aan dat de leerling definitief geschorst is wegens

ontoelaatbaar en onaangepast gedrag voor de periode van het schoolkamp. Aangeklaagde geeft in deze brief tevens aan dat hij blij is dat klagers toestemming hebben gegeven voor een onderzoekstraject. In tegenstelling wat door klagers is gesteld, is C. na het besluit tot schorsing niet bij de voorbesprekingen van het kamp aanwezig geweest. C. heeft op een andere plaats schoolwerk kunnen verrichten.

In het algemeen stelt aangeklaagde dat de school vroegtijdig en volledig de klagers op de hoogte heeft gebracht van de ontwikkelingen en problemen met betrekking tot leerling C.

Aangeklaagde toont aan dat al vanaf juni 2005 door de school gestart is met het invullen van gedragsvragenlijsten en het voeren van gesprekken met ouders in verband met de gedragsproblemen van de zoon. De gesignaleerde gedragsproblematiek is uitgebreid besproken met klagers en door de school is hen geadviseerd hulp te zoeken voor hun zoon. Aangeklaagde zegt dat de school zich voortdurend heeft ingespannen onderzoeken en hulptrajecten te laten plaatsvinden. Aangeklaagde stelt tevens dat ouders in het hulp- en onderzoekstraject een vertragende factor zijn geweest doordat zij moeilijk bereikbaar waren en afspraken regelmatig niet nakwamen.

Oordeel

Het eerste onderdeel van de klacht heeft betrekking op de schorsing van de leerling, aan de ouders meegedeeld in twee brieven gedateerd 21 juni 2010 en 27 juni 2010. De commissie stelt vast dat de schoolgids aangeeft dat ouders gehoord moeten worden over het voornemen tot schorsing. De commissie stelt voorts vast dat haar niet gebleken is dat de ouders gekend zijn, laat staan gehoord over het voornemen de leerling te schorsen. Het ingrijpende besluit van de school om de leerling niet mee te laten gaan op schoolkamp, kwam voor de ouders onverwachts en de commissie begrijpt dat de ouders dit als zeer onprettig hebben ervaren. Nu de commissie concludeert dat de schorsing niet op correcte wijze in gang is gezet en afgehandeld, acht zij dit klachtonderdeel over de schorsing om procedurele redenen **gegrond**.

De commissie kan zich vinden in het besluit van de school de leerling niet mee te nemen op schoolkamp. Naar het oordeel van de commissie heeft de schoolleiding in redelijkheid tot haar besluit kunnen komen. Het handhaven van de veiligheid van alle leerlingen is een van haar voornaamste zorgen. Zij kan daar een doorslaggevend belang aan toekennen. Voor de commissie is voldoende aannemelijk geworden dat de gedragingen van de leerling in de

periode voorafgaande aan het kamp de school voor problemen plaatsten. Aan de hand van wat geschetst is, heeft de schoolleiding gehandeld als van een goede schoolleiding in vergelijkbare omstandigheden verwacht mag worden. Dit onderdeel van de klacht acht de commissie **ongegrond**.

Het derde onderdeel van de klacht heeft betrekking op de communicatie van de school met ouders en leerling ten aanzien van het grensoverschrijdende gedrag van de leerling einde schooljaar 2010.

De commissie heeft niet vast kunnen stellen dat de communicatie in alle opzichten onvoldoende is geweest maar wel heeft zij de indruk dat in veel opzichten de communicatie van de school zorgvuldiger en adequater had gekund en dus had moeten.

Er vond vanaf oktober 2009 wekelijks een overleg plaats met de ouders, leerling en klassenleraar. Het is de commissie niet gebleken dat het grensoverschrijdende gedrag van de leerling, dat zich kennelijk einde schooljaar 2010 voor had gedaan, tijdens die gesprekken aan de orde gesteld is. Daarvan is in ieder geval geen schriftelijk verslag.

De commissie stelt daarmee vast dat de school er onvoldoende in geslaagd is over de gedragsproblematiek van de leerling op een adequate wijze te communiceren, toen het gedrag zich voordeed. De school heeft de ernst van de gedragingen van de leerling pas aantoonbaar aan de orde gesteld in de brief van 21 juni 2010 waarin de schorsing gemeld wordt aan de ouders. De commissie kwalificeert deze handelswijze als onvoldoende zorgvuldig richting de ouders. De commissie heeft vastgesteld dat de ouders, voordat zij deze brief van de school ontvingen, niet op de hoogte waren van de ernst van het gedrag van de leerling. Klagers hebben hierdoor geen mogelijkheid gehad om invloed uit te oefenen op het gedrag van de leerling en de procedure van de school. Dit onderdeel van de klacht, voor zover het zorgvuldige en adequate communicatie betreft, acht de commissie **gegrond**.

Het vierde onderdeel van de klacht betreft de communicatie rondom de melding bij het Algemeen Meldpunt Kindermishandeling (AMK) door de school.

De commissie heeft zich afgevraagd of aangeklaagde zich voldoende bewust is geweest van de impact die een melding bij het AMK heeft op de personen die het betreft.

Ook hier stelt de commissie vast dat er sprake is geweest van onvoldoende zorgvuldige communicatie van de school. De commissie heeft zich verbaasd over de procedure die school heeft gevolgd bij de melding bij het Algemeen Meldpunt Kindermishandeling. Op 27 juni 2010

laat de school schriftelijk aan de ouders weten dat niet zal worden overgaan tot een melding bij het Algemeen Meldpunt Kindermishandeling omdat de ouders aangetoond hadden dat de leerling deelnam aan een onderzoekstraject. Negen dagen later laat de school schriftelijk weten (brief gedateerd op 6 juli 2010) dat er toch een melding is gedaan bij het Algemeen Meldpunt Kindermishandeling ondanks dat er onderzoek gestart zou zijn. Een dergelijke gang van zaken brengt veel onbegrip teweeg bij de ouders. Het had bovendien - gelet op de voorgeschiedenis - op de weg van de school gelegen eerst contact met de ouders te zoeken voordat er een melding gedaan werd bij het Algemeen Meldpunt Kindermishandeling. Een melding bij het AMK ligt, zoals hiervoor al aangegeven, zeer gevoelig bij de ouders. De commissie meent dan ook te moeten concluderen dat de communicatie van de zijde van de school rondom de melding bij het Meldpunt Kindermishandeling betreft niet zorgvuldig is verlopen.

Dit onderdeel van de klacht acht de commissie **gegrond**.

Ambtshalve:

De commissie heeft geconstateerd dat de klachtenregeling van de school summier is en niet voldoende toegankelijk gepubliceerd. Het volstaat niet om de klachtenregeling uitsluitend ter inzage te leggen op school. De commissie is van oordeel dat ouders de klachtenregeling moeten kunnen inzien zonder daar expliciet op school naar te hoeven vragen. Dit werpt voor ouders een drempel op om een klacht in te dienen. De commissie zal terzake een aanbeveling doen.

Aanbeveling

De commissie beveelt het bevoegd gezag van de school de klachtenregeling en het reglement van de klachtencommissie toegankelijk te maken via de website van de school en/of in de schoolgids op te nemen.

Den Haag, 21 april 2011

C.Sjenitzer,

Voorzitter

N.H.C. Daniels-Witteveen

Secretaris